

عنوان مقاله:

تدوین چارچوب مفهومی حفاظت و بازآفرینی یکپارچه در بافت های فرهنگی - تاریخی

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 3، شماره 46 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پیروز حناچی - دانشیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

سمیه فدایی نژاد - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

این مقاله ضمن شناخت و بررسی سیاست ها و برنامه های «حفاظت و بازآفرینی یکپارچه» در دو دهه اخیر، به معرفی این رویکرد در آئینه اسناد و مدارک منتشره از سوی مجامع و مراجع بین المللی، می پردازد؛ به عبارتی می توان بازتاب بسیاری از مفاهیم، سیاست ها و برنامه های تدوین شده در حوزه حفاظت و بازآفرینی را در محتوا و نحوه تنظیم اسناد رسمی و بین المللی جستجو نمود، به گونه ای که نتیجه آن به دنبال واکاوی و تدوین چارچوب مفهومی «حفاظت و بازآفرینی یکپارچه» به عنوان رویکرد غالب در مواجهه با بافت های فرهنگی - تاریخی در دو دهه اخیر بوده است. بر مبنای چارچوب مفهومی «حفاظت و بازآفرینی یکپارچه» معیار «برجستگی» مکان تحت تاثیر زیرمعیارهای «اصالت»، «یکپارچگی» و «ارزش نسبی»، در وجه حفاظتی آن و از طرفی دیگر، معیار «سرزندگی اقتصادی» تحت تاثیر زیرمعیارهای بازآفرینی فیزیکی، کارکردی و فرهنگی - اجتماعی، در وجه توسعه ای چارچوب «حفاظت و بازآفرینی یکپارچه» مورد توجه قرار می گیرند. به علاوه، سیاست «بازآفرینی حفاظت مینا» به عنوان سیاست غالب در ایجاد همگرایی و تعادل میان اهداف و برنامه های «حفاظت و بازآفرینی یکپارچه» در بافت های فرهنگی - تاریخی در دو دهه اخیر به رسمیت شناخته شده است.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، برجستگی، حفاظت، سرزندگی اقتصادی، محیط های فرهنگی - تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1779950>

